

ПОРЯДОК
визнання здобутих в іноземних закладах вищої освіти
ступенів вищої освіти

I. Загальні положення

1. Цим Порядком встановлено процедуру визнання в Україні здобутих в іноземних закладах вищої освіти кваліфікацій та/або пройдених періодів навчання з метою забезпечення права громадян, які здобули вищу освіту або пройшли певний період навчання у закладах вищої освіти іноземних держав, претендувати на вступ та/або продовження навчання в закладах вищої освіти України, можливість претендувати на працевлаштування, провадження професійної діяльності відповідно до чинного законодавства України.

2. У цьому Порядку терміни вживаються в таких значеннях:

автоматичне визнання – підтвердження права власника іноземного документа про освіту, якому присвоєна певна кваліфікація на рівні вищої освіти відповідно до законодавства країн Європейського простору вищої освіти, здобувати вищу освіту на наступному рівні;

академічні права – право власника іноземного документа про освіту на продовження навчання, у тому числі на наступному рівні вищої освіти та/або за певною освітньою програмою, що надається власнику документа про освіту в країні походження документа;

верифікація – процес перевірки та підтвердження документів про освіту, поданих заявником, в обсягах та способами, визначеними цим Порядком, за допомогою якого компетентний орган з визнання робить висновок, що вони є дійсними (не змінені та відображають достовірну інформацію);

відмова у визнанні – офіційне рішення компетентного органу з визнання про відмову у визнанні іноземного документа про освіту;

визнання – офіційне підтвердження компетентним органом з визнання справжності та академічного рівня іноземної освітньої кваліфікації або періодів навчання з метою надання власнику кваліфікації права претендувати на вступ до закладу вищої освіти та/або продовження навчання, можливості претендувати на працевлаштування в Україні;

власник документа про освіту – будь-яка фізична особа, яка володіє, користується та розпоряджається документом про освіту (далі – Власник);

документ про освіту – документ, який містить інформацію (у тому числі персональні дані) про власника документа про освіту, його кваліфікацію, рівень та ступінь вищої освіти, спеціальність, фахову спеціалізацію, професійну перепідготовку або засвідчує проходження періоду навчання у іноземному закладі вищої освіти (далі - Документ);

заявник – власник документа про освіту або інша юридична та/або фізична особа, яка представляє інтереси власника документа про освіту з питань процедури визнання; інтереси неповнолітньої особи може представляти її законний представник (далі - Заявник);

кваліфікація – офіційний результат оцінювання і підтвердження, який отримано, у разі, якщо освітня установа встановила, що особа досягла компетентностей (результатів навчання) відповідно до стандартів вищої освіти, що засвідчується відповідним документом про освіту (далі – Кваліфікація);

компетентний орган з визнання – орган, якому офіційно доручено ухвалювати рішення про результати процедури визнання іноземних кваліфікацій та періодів навчання;

освітній провайдер – філія, представництво, кампус, або інший відокремлений підрозділ іноземної освітньої установи; заклад, який провадить освітню діяльність за іноземною освітньою програмою та/або належить до системи освіти іноземної країни;

освітня програма – комплекс освітніх компонентів певного курсу навчання, прийнятий та підтверджений компетентним органом, що належить до системи вищої освіти іноземної країни, після закінчення якого слухачу присуджується відповідний ступінь вищої освіти (далі - Програма);

освітня установа – заклад освіти або інший суб'єкт діяльності іноземної країни, який присуджує ступені вищої освіти та/або видає документи про освіту і періоди навчання;

офіційна установа – освітня установа, освітній провайдер, компетентний орган з визнання, компетентний орган, орган у сфері освіти та якості освіти, центр Європейської мережі інформаційних центрів у Європейському регіоні (ENIC), національний інформаційний центр академічного визнання в Європейському Союзі (NARIC), дипломатичне представництво, орган державної влади України та/або іноземної країни, інша організація;

період навчання – будь-яка частина освітньої програми з вищої освіти, оцінена і документально підтверджена, яка не становить повний курс навчання за програмою, але є істотним здобутком знань та навичок;

повідомлення про відмову у визнанні іноземного документа про освіту – документ, що засвідчує офіційне рішення компетентного органу з визнання про відмову у визнанні іноземного документа про освіту (далі – Повідомлення);

професійні права – право власника документа про освіту на здійснення професійної діяльності в країні походження документа про освіту;

процедура визнання – процедура визнання в Україні документів про освіту, виданих за результатами навчання у закладах освіти іноземних держав, що здійснюється компетентним органом з визнання відповідно до чинного законодавства України;

рішення про результати процедури визнання – рішення про визнання або відмову у визнанні іноземного документа про освіту прийняте компетентним органом з визнання за результатами процедури визнання іноземних кваліфікацій та періодів навчання, що оформлюється відповідним документом про результати процедури визнання;

свідоцтво про визнання в Україні іноземного документа про освіту – документ, що засвідчує офіційне рішення компетентного органу з визнання про визнання іноземного документа про освіту (далі – Свідоцтво);

статус освітньої установи, освітнього провайдера – наявність в освітньої установи, освітнього провайдера права провадити освітню діяльність за програмами вищої освіти та присвоювати кваліфікації у країні здійснення освітньої діяльності та країні походження документа про освіту;

суттєва різниця – це відмінність іноземної кваліфікації, присвоєної власнику документа про освіту за результатами навчання в іноземних освітніх установах та/або освітніх провайдерах, від кваліфікації в Україні, яка за загальними результатами співставлення складових кваліфікації (рівень, навантаження, якість, профіль та результати навчання) може завадити власнику документа про освіту продовжувати навчання, працевлаштовуватися та/або здійснювати професійну діяльність в Україні;

тимчасово окупована територія України:

1) території України, визначені Законом України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України». Датою початку тимчасової окупації цих територій є 20 лютого 2014 року;

2) території України, визначені Законом України «Про особливості державної політики із забезпечення державного суверенітету України на тимчасово окупованих територіях у Донецькій та Луганській областях».

II. Компетентні органи з визнання

1. Процедура визнання в Україні Документів здійснюється такими компетентними органами з визнання:

1) закладом вищої освіти – з метою зарахування Власника на навчання та/або на посаду наукового або науково-педагогічного працівника до цього закладу вищої освіти. Рішенням закладу вищої освіти про визнання підтверджується право Власника претендувати на вступ, продовжувати навчання або працевлаштовуватися у цьому закладі вищої освіти, про що видається Свідоцтво;

2) Міністерством освіти і науки України (далі – МОН) – з метою навчання Власника в закладах вищої освіти України та/або здійснення професійної діяльності в Україні. Рішенням МОН про визнання підтверджується право Власника на навчання та/або здійснення професійної діяльності в Україні, про що видається Свідоцтво.

2. Для здійснення процедури визнання заклад вищої освіти утворює комісію з визнання здобутих в іноземних освітніх установах ступенів вищої освіти та наукових ступенів (далі - Комісія ЗВО з визнання), яка діє на підставі положення про неї.

3. Інформація про процедуру визнання розміщується на сайті компетентного органу з визнання.

4. Компетентний орган з визнання забезпечує надання Заявнику інформації про процедуру визнання, розгляд документів та результати процедури визнання.

III. Сфера застосування

1. Цей Порядок поширюється на Документи, що засвідчують набуття їх Власником певної кваліфікації, освітнього або освітньо-професійного ступеня вищої освіти, спеціальність, фахову спеціалізацію або професійну перепідготовку, що входять до системи вищої освіти, а також на документи, що свідчать про періоди навчання в освітніх установах (окрім документів про професійну підготовку медичного або фармацевтичного спрямування, у тому числі інтернатуру, клінічну ординатуру, резидентуру, підтвердження або підвищення кваліфікації).

2. Документи, що не потребують процедури визнання:

1) документи про освіту, видані у державах колишнього СРСР до 15 травня 1992 року (на підставі Угоди про співробітництво в галузі освіти (Ташкент, 1992));

2) документи, видані з метою продовження навчання у рамках програм академічної мобільності (відповідно до постанови Кабінету Міністрів України про затвердження Положення про порядок реалізації права на академічну мобільність від 12.08.2015 р. №579).

IV. Порядок подання документів

1. Процедура визнання здійснюється за заявою особи, поданою до компетентного органу з визнання. До заяви Заявник додає такі документи:

1) згоду (заяву) Власника на обробку його персональних даних відповідно до вимог Закону України «Про захист персональних даних»;

2) згоду (заяву) Власника на перевірку його персональних даних для іноземних офіційних установ;

3) згоду (заяву) Заявника на обробку його персональних даних відповідно до вимог Закону України «Про захист персональних даних».

4) засвідчені в установленому законодавством порядку копію та переклад українською мовою Документа (у разі необхідності - пред'явлення оригіналу);

5) засвідчені в установленому законодавством порядку копію і переклад українською мовою додатка до Документа та/або інших документів, які містять інформацію про зміст Програми та результати навчання (у разі необхідності - пред'явлення оригіналів);

У разі, якщо у країні походження Документа передбачено видачу електронних Документів, Заявник може надати електронний Документ разом із перекладом цього Документа українською мовою, засвідченим в установленому законодавством порядку;

б) копії документів про попередню середню, професійну або вищу освіту (за наявності такої освіти) у разі необхідності;

7) для країн, які не затвердили рамки кваліфікацій, – документ від офіційної установи (довідка, сертифікат або інший) про академічні та/або професійні

права, які надаються Власнику в країні походження Документа (у разі необхідності);

8) копії документів, що засвідчують особу Заявника та Власника, якщо Заявник не є Власником;

2. Документи, зазначені у підпунктах 4, 5, 7 пункту 1 розділу IV цього Порядку, мають бути засвідчені в країні їх походження у спосіб, який офіційно застосовується у цій країні (консульська легалізація або проставлення апостиля, – для країн - учасниць Конвенції, що скасовує вимогу легалізації іноземних офіційних документів (Гаага, 1961)).

У разі, якщо Документ не засвідчений в країні його видачі у спосіб, який офіційно застосовується в цій країні, або якщо засвідчення не підтверджує підпис та якість, в якій виступала посадова особа, що підписала Документ, Заявник (Власник) надає до компетентного органу з визнання додаткову інформацію та/або документи, що підтверджують факт видачі та/або автентичність Документа, у тому числі відомості, які містяться в реєстрах, базах даних документів про освіту тощо, – у разі відсутності відкритого доступу до таких реєстрів, баз даних (у разі необхідності – із перекладом українською мовою).

3. Документи, зазначені у підпунктах 6-8 пункту 1 розділу IV цього Порядку, подаються до компетентного органу з визнання разом із перекладом українською мовою у разі необхідності.

4. Заявник має право надати також інші документи, що підтверджують освіту та/або кваліфікацію Власника, у тому числі документи про допуск до професійної діяльності, практичний досвід.

5. Компетентний орган з визнання має право звернутися до офіційних установ та/або Заявника (Власника) для надання додаткової інформації та/або документів, необхідних для здійснення процедури визнання та винесення рішення щодо її результатів.

6. Компетентний орган з визнання має право звернутися до офіційних установ та/або Заявника (Власника) для надання додаткової інформації або документів з метою перевірки походження Документа, документа про попередню освіту з тимчасово окупованих територій України, а також відомостей щодо проходження періодів навчання в нелегітимних освітніх установах, освітніх провайдерах, розташованих на тимчасово окупованих територіях України.

7. Заявник може подати до компетентного органу з визнання заяву та документи, зазначені у підпунктах 1 - 8 пункту 1 розділу IV цього Порядку, у форматі електронного документа та/або електронних копій документів.

Електронні копії документів засвідчуються електронним цифровим підписом Власника відповідно до законодавства України.

Компетентний орган з визнання визначає можливість і порядок подання документів у форматі електронного документа та/або електронних копій документів із використанням електронного цифрового підпису.

Компетентний орган з визнання має право перевірити відповідність електронних копій оригіналам та/або копіям з перекладами документів, зазначених у підпунктах 4-8 пункту 1 розділу IV цього Порядку.

8. Якщо документи надані Заявником не в повному обсязі та/або не відповідають вимогам цього Порядку, компетентний орган з визнання може повернути документи без розгляду протягом 15 (п'ятнадцяти) робочих днів з дати отримання пакета документів.

9. Відповідальність за надання до компетентного органу з визнання достовірної інформації, відомостей та документів, покладається на Заявника та/або Власника.

10. Заявник подає документи до компетентного органу з визнання для проведення процедури визнання:

1) з метою реалізації права Власника претендувати на вступ до закладу вищої України та/або продовження навчання – до початку навчання або протягом першого місяця навчання;

2) з метою працевлаштування в Україні – згідно з вимогами та протягом терміну, встановленого роботодавцем відповідно до чинного законодавства України.

11. Заклад вищої освіти забезпечує контроль за строками подання Власником Документів на процедуру визнання до компетентного органу з визнання.

12. У разі, якщо компетентним органом з визнання є заклад вищої освіти, процедура визнання Документа з метою навчання, здійснюється протягом першого року навчання Власника. Заклад вищої освіти забезпечує контроль за строками здійснення процедури визнання.

13. Строк зберігання поданих відповідно до пункту 1 розділу IV цього Порядку до компетентного органу з визнання документів становить 8 (вісім) років. Строк зберігання копій документів про результати процедури визнання – 75 (сімдесят п'ять) років.

V. Процедура визнання

1. Процедура визнання Документа, окрім випадків, зазначених у пунктах 2-4 розділу V цього Порядку, складається з:

1) верифікації Документа та/або додатка до нього; а у разі необхідності – верифікації документів про попередню освіту;

2) перевірки статусу освітньої установи, освітнього провайдера та/або Програми, за результатами якої виданий Документ (далі – перевірка статусу);

3) оцінки кваліфікації або періоду навчання, зазначеного в Документі, та встановлення її відповідності освітньому або освітньо-професійному ступеню в Україні, академічних та/або професійних прав (далі – оцінка кваліфікації).

Для отримання відомостей про Документ та/або проходження Власником періоду навчання, перевірки статусу освітньої установи, освітнього провайдера

та/або Програми, за результатами якої виданий Документ, проведення оцінки кваліфікації або періодів навчання, зазначених в Документі, компетентний орган з визнання має право звернутися до офіційних установ.

Компетентний орган з визнання має право перевірити походження Документа, документа про попередню освіту з тимчасово окупованих територій України та відомостей щодо проходження періодів навчання в нелегітимних освітніх установах, освітніх провайдерах, розташованих на тимчасово окупованих територіях України. Перевірка включає запити до офіційних установ, додаткові опитування та тестування Власника Документа, афідевіт.

2. Процедура визнання Документів, виданих освітніми установами, освітніми провайдерами, та/або за результатами навчання в цих установах, що входять до академічного рейтингу університетів світу – Academic Ranking of World Universities (ARWU) або відповідно до цього рейтингу за викладанням з окремих дисциплін (відповідно до року завершення навчання/присвоєння ступеня) складається з підпунктів 1, 3 пункту 1 розділу V цього Порядку.

3. Процедура визнання для:

1) дублікатів Документів, виданих державами колишнього СРСР до 15 травня 1992 року;

2) Документів, виданих особам за підсумками навчання до початку 1992/1993 навчального року у закладах освіти держав колишнього СРСР;

3) дублікатів Документів, виданих особам за підсумками навчання до початку 1992/1993 навчального року у закладах освіти держав колишнього СРСР,

складається з підпунктів 1, 3 пункту 1 розділу V цього Порядку.

4. Процедура визнання Документа про періоди навчання складається з:

1) верифікації Документа;

2) перевірки статусу освітньої установи, освітнього провайдера та/або Програми, за якою виданий Документ;

3) перевірки періоду навчання та рівня освіти, за яким відбувалось навчання, та встановлення відповідного освітнього або освітньо-професійного ступеня, за яким може бути продовжено навчання в Україні.

5. Автоматичне визнання може бути застосовано Компетентним органом з визнання у разі, якщо Документ відповідає таким критеріям:

1) країною походження Документа ратифіковано та імplementовано Конвенцію про визнання кваліфікацій з вищої освіти в Європейському регіоні (м. Лісабон, 1997 рік);

2) національну рамку кваліфікацій країни походження Документа співставлено з Європейською рамкою кваліфікації для навчання впродовж життя;

3) Документ видано відповідно до трирівневої Болонської системи;

4) в країні походження Документа імplementовано додаток до диплома європейського зразка та додаток до Документа відповідає такій формі;

5) верифікацію Документа можна здійснити одним із способів, визначених підпунктами 1, 2 пункту 6 розділу V цього Порядку;

б) перевірку статусу освітньої установи можна здійснити у спосіб, визначений підпунктом 1 пункту 7 розділу V цього Порядку.

7) Компетентний орган для винесення рішення не потребує додаткової інформації від офіційних установ.

6. Для верифікації Документа можуть застосовуватися такі способи:

1) перевірка наявності апостиля або консульської легалізації, якщо такі штампи підтверджують підпис та якість, в якій виступала особа, яка підписала Документ, а також перевірка реквізитів апостиля у відповідному реєстрі, якщо такий реєстр запроваджено країною походження Документа або освітньою установою, що його видала, – за наявності доступу до такого реєстру;

2) перевірка у реєстрі документів про освіту, якщо такий реєстр запроваджено країною походження Документа або освітньою установою, що його видала, – за наявності доступу до такого реєстру;

3) отримання підтвердження про факт видачі та/або автентичність Документа від офіційних установ;

4) якщо країною походження Документа або освітньою установою, освітнім провайдером затверджені зразки (стандарти) оформлення документів про освіту, здійснюється аналіз на відповідність таким зразкам (стандартам) поданого Документа.

5) у разі необхідності компетентний орган з визнання може вжити заходи для додаткової перевірки Документа;

6) компетентний орган з визнання має право використовувати методичні розробки та рішення центрів Європейської мережі інформаційних центрів у Європейському регіоні (ENIC), національних інформаційних центрів академічного визнання в Європейському Союзі (NARIC), органів державної влади, іноземних організацій з визнання кваліфікацій.

Для верифікації Документа та/або перевірки проходження періоду навчання, або іншої необхідної інформації, компетентний орган з визнання має право звернутися до освітньої установи, освітнього провайдера та/або будь-якої іншої офіційної установи.

7. З метою встановлення права в освітньої установи та/або освітнього провайдера надавати кваліфікації, компетентний орган з визнання здійснює перевірку статусу освітньої установи, освітнього провайдера та/або Програми, за результатами якої виданий Документ.

Для перевірки статусу освітньої установи, освітнього провайдера та/або Програми можуть застосовуватися такі способи:

1) перевірка в офіційних джерелах національного або регіонального рівня: реєстрах органів акредитації/забезпечення якості освіти, профільних органів управління, асоціацій агенцій з акредитацій/забезпечення якості освіти та інших офіційних установ, офіційних національних публікаціях про систему освіти;

2) перевірка в міжнародних офіційних джерелах: веб-сайтах визнаних міжнародних організацій, веб-сайтах мереж з визнання;

3) отримання інформації від офіційних установ щодо статусу освітньої установи, освітнього провайдера та/або Програми.

Статус освітньої установи, освітнього провайдера та/або Програми перевіряється компетентним органом з визнання на дату присвоєння кваліфікації з урахуванням законодавства країни видачі Документа та країни здійснення навчання.

З метою перевірки статусу освітньої установи, освітнього провайдера та/або Програми, за якою виданий Документ, компетентний орган з визнання має право звернутися до освітньої установи, освітнього провайдера та іншої офіційної установи.

Під час перевірки статусу освітньої установи, освітнього провайдера та/або Програми, компетентний орган з визнання має право використовувати інформацію, методичні розробки та рішення центрів Європейської мережі інформаційних центрів у Європейському регіоні (ENIC), національних інформаційних центрів академічного визнання в Європейському Союзі (NARIC), органів державної влади, іноземних організацій з визнання кваліфікацій.

8. Для оцінки кваліфікації можуть застосовуватися такі способи:

1) співставлення систем освіти, міжнародних та/або національних рамок кваліфікацій з українською рамкою кваліфікацій для таких Документів:

для Документів, що задовольняють критеріям щодо автоматичного визнання, визначеним пунктом 5 розділу V цього Порядку;

для Документів, виданих в іноземних країнах, що входять до Організації економічного співробітництва та розвитку (ОЕСР);

для Документів, виданих в іноземних країнах, якщо країною затверджено національну рамку кваліфікацій.

2) для Документів, виданих у країнах, з якими Україною укладено міжнародні договори, що регулюють питання визнання документів про освіту та визначають безумовну відповідність освітніх кваліфікацій, – на підставі положень відповідного міжнародного договору з урахуванням мети визнання;

3) для Документів, виданих в інших іноземних країнах, або якщо міжнародний договір між Україною і країною походження Документа не визначає безумовну відповідність освітніх, освітньо-професійних ступенів, кваліфікацій, що присвоюються в країнах - учасниках договору, – встановлення відповідності кваліфікації, зазначеної в Документі, кваліфікації вищої освіти України здійснюється шляхом порівняльного аналізу Програми (плану), за якою (яким) видано такий Документ, зі змістом Програми (плану) відповідної або найбільш наближеної галузі, спеціальності тощо, за якою (яким) видаються Документи відповідного рівня в Україні (далі - Порівняльний аналіз);

4) оцінка кваліфікації може здійснюватися компетентним органом з визнання на підставі іншого Порівняльного аналізу аналогічної Програми, що суттєво не відрізняється за періодом та результатом навчання.

Якщо Документ виданий у країні, з якою Україною укладений міжнародний договір, що регулює питання визнання документів про освіту, в

процесі процедури визнання компетентний орган з визнання перевіряє чи підпадає Документ під дію відповідного міжнародного договору.

Наявність міжнародного договору між Україною та державою, освітньою установою та/або освітнім провайдером, якою видано Документ, не скасовує необхідності отримання офіційного рішення компетентного органу з визнання про результати процедури визнання.

9. Порівняльний аналіз здійснюється закладами вищої освіти України, які провадять підготовку фахівців на відповідному рівні вищої освіти, за акредитованими освітніми програмами, фахової спеціалізації або професійної перепідготовки, або установою, на яку покладено функції національного інформаційного центру академічної мобільності.

Порівняльний аналіз має врахувати:

1) ступінь вищої освіти, кваліфікацію, що присвоюється Документом, та його місце в національній системі освіти на дату видачі Документа;

2) обсяг та/або зміст Програми (очікувані результати навчання за академічною (навчальною) програмою, обсяг кредитів або академічних годин за фахово необхідними дисциплінами чи інші критерії);

3) рівень Програми;

4) профіль Програми;

5) академічні та/або професійні права, які надаються Документом;

6) мету визнання в Україні Документа;

7) результати навчання Власника.

10. Компетентний орган з визнання визначає обсяг відмінностей в освітніх програмах в Україні та в країні походження Документа, допустимий для:

1) прийняття рішення про визнання;

2) прийняття рішення про визнання після усунення відмінностей Власником;

3) прийняття рішення про визнання із заниженням освітнього рівня;

4) неможливість прийняття рішення про визнання, у зв'язку із встановленням суттєвої різниці між освітніми програмами;

5) прийняття рішення про визнання кваліфікації початкового рівня (короткого циклу) вищої освіти з метою продовження навчання у закладах вищої освіти України з рівня, що визначається закладом вищої освіти (обсяг Програми відповідного ступеня визначається закладом вищої освіти, який здійснює зарахування на навчання).

11. У разі неможливості прийняття рішення про визнання, у зв'язку із встановленням суттєвої різниці між освітніми програмами, заклад вищої освіти може надати Власнику право на продовження навчання для здобуття відповідного ступеня вищої освіти з рівня, визначеного закладом вищої освіти України;

12. У разі, якщо Порівняльним аналізом визначено відмінності між освітніми програмами в Україні та в країні походження Документа, без усунення яких визнання кваліфікації Власника неможливе, – йому може бути

запропоновано проходження додаткового навчання та/або тестування на компетентність тощо, або визнання із заниженням рівня вищої освіти.

13. Додаткове навчання, проходження тестів на компетентність, проходження практики, захист курсових, дипломних робіт або проєктів, співбесіди, підготовчі курси тощо для компенсації відмінностей між освітніми програмами з метою визнання кваліфікації в Україні здійснюється Власником у закладі вищої освіти, який провадить підготовку фахівців на відповідному рівні вищої освіти України, за освітнім чи освітньо-професійним ступенем у центрі фахової підготовки, підвищення кваліфікації тощо.

На час проходження Власником додаткового навчання, тестів на компетентність тощо для компенсації відмінностей, – процедура визнання призупиняється.

У разі ненадання компетентному органу з визнання результатів додаткового навчання, тестів на компетентність тощо протягом 1 (одного) року або заяви про продовження цього терміну, компетентним органом з визнання може бути прийняте рішення про відмову у визнанні поданого Документа.

14. З метою оцінки кваліфікації, отримання додаткових відомостей та документів, необхідних для прийняття рішення про визнання, компетентний орган з визнання має право звернутися до освітньої установи, освітнього провайдера та/або іншої офіційної установи.

Під час здійснення оцінки кваліфікації компетентний орган з визнання має право використовувати методичні розробки та рішення центрів Європейської мережі інформаційних центрів у Європейському регіоні (ENIC), національних інформаційних центрів академічного визнання в Європейському Союзі (NARIC), органів державної влади, іноземних організацій з визнання кваліфікацій.

15. Дані, отримані під час верифікації Документа, перевірки статусу освітньої установи, освітнього провайдера та/або Програми, оцінки кваліфікації, у тому числі від офіційних установ, оформлюються Комісією ЗВО з визнання або установою, на яку покладено функції національного інформаційного центру академічної мобільності, у вигляді висновку про результати процедури визнання документів про освіту, виданих освітніми установами іноземних держав (далі - Висновок), який є підставою для прийняття компетентним органом з визнання рішення про результати процедури визнання.

16. Компетентні органи з визнання у разі необхідності можуть звернутися до установи, на яку покладено функції національного інформаційного центру академічної мобільності, для надання інформації необхідної для здійснення процедури визнання, а саме:

надання роз'яснень, консультацій та рекомендацій з визнання Документів;
здійснення верифікації Документів;

перевірки статусу освітньої установи, освітнього провайдера та (або)
Програми;

визначення рівня освіти та періодів навчання;

оцінки кваліфікацій, присвоєних згідно з Документами; співставлення академічних та/або професійних прав.

Інформація установи, на яку покладено функції національного інформаційного центру академічної мобільності, оформлюються відповідним Висновком.

VI. Визнання кваліфікацій біженців та осіб, прирівняних до них

1. Біженці та особи, які потребують додаткового або тимчасового захисту, мають право на визнання кваліфікації компетентним органом з визнання без наявності повного пакета документів, зазначеного в пункті 1 розділу IV цього Порядку.

2. Підставою для початку процедури визнання без наявності повного пакета документів є посвідчення біженця, посвідчення особи, яка потребує додаткового захисту, посвідчення особи, якій надано тимчасовий захист, довідка про звернення за захистом в Україні.

3. Для проведення процедури визнання біженці та особи, які потребують додаткового або тимчасового захисту, надають наявні у них освітні документи, у тому числі не зазначені у пункті 1 розділу IV цього Порядку, такі як: копії документів про освіту або періоди навчання, студентський квиток, довідку, академічну відомість, залікову книжку, опис курсів, документи про неформальне та інформальне навчання або інші документи, що можуть підтвердити факт навчання та/або здобуття кваліфікації; а також наявні документи про досвід роботи, такі як: свідоцтво про досвід роботи, трудовий договір, трудову книжку, довідки з місць роботи або інші документи, які можуть свідчити про відповідну кваліфікацію.

4. У разі недостатньої інформації процедура визнання іноземних освітніх кваліфікацій біженців та осіб, які потребують додаткового або тимчасового захисту, може включати спеціально організовані екзамени, тестування, співбесіди, результати яких беруться до уваги компетентним органом з визнання під час прийняття рішення.

VII. Прийняття рішення

1. Кваліфікації з вищої освіти, присуджені освітніми установами, освітніми провайдерами мають визнаватися компетентними органами з визнання, якщо немає суттєвої різниці між іноземною кваліфікацією, визнання якої запитує Заявник, та відповідною кваліфікацією в Україні, – за умови наявності позитивного Висновку та за відсутності підстав, зазначених у підпункті 4 пункту 10 розділу V та пункті 3 розділу VII цього Порядку.

Документ про періоди навчання визнається таким, що дає право на продовження навчання на відповідному рівні освіти у закладах вищої освіти України, з рівня, що визначається закладом освіти, в якому буде здійснюватися

навчання (з урахуванням рівня освіти та академічних прав у країні походження Документа).

Відповідальність за визначення академічної різниці та за її ліквідацію (у разі необхідності) покладається на заклад вищої освіти України, в якому буде здійснюватися навчання.

2. Компетентний орган з визнання на підставі Висновку приймає одне з таких рішень, яке оформлюється наступним чином:

про визнання Документа, про що Заявнику видається Свідоцтво;

про відмову у визнанні поданого Документа, про що Заявнику надається Повідомлення із зазначенням підстав прийняття такого рішення.

3. Рішення про відмову у визнанні поданого Документа приймається у разі, якщо наявні такі підстави:

1) щодо документів, зазначених у підпунктах 4-6 пункту 1 розділу IV цього Порядку, компетентним органом з визнання отримано негативний результат верифікації;

2) компетентним органом з визнання отримано негативний результат перевірки статусу освітньої установи, освітнього провайдера та/або Програми, за результатами якої виданий Документ;

3) Документи, зазначені у підпунктах 4-6 пункту 1 розділу IV цього Порядку, видані за результатами навчання в освітній установі, освітньому провайдері, яка(ий) не є офіційно визнаною(им) в системі освіти держави, до якої належить, та держави, на території якої здійснюється освітня діяльність;

4) Документ виданий за результатами навчання в освітній установі, освітньому провайдері, які не є офіційно визнані в державі, на території якої провадить освітню діяльність, якщо це передбачено законодавством цієї держави, та/або здійснюють освітню діяльність без дотримання вимог чинного законодавства цієї держави;

5) Документ виданий освітньою установою, освітнім провайдером незнаних держав (територій) відповідно до зовнішніх правових відносин України;

6) Документ виданий освітньою установою, освітнім провайдером, що здійснюють освітню діяльність на тимчасово окупованій території України;

7) Документ виданий освітньою установою, освітнім провайдером, до якої(ого) застосовуються персональні спеціальні економічні та інші обмежувальні заходи (санкції), відповідно до рішення органів державної влади України (в межах дії рішення);

8) встановлено, що Документ виданий на підставі документів, що походять з освітніх установ, освітніх провайдерів, які провадять освітню діяльність на тимчасово окупованих територіях України;

9) встановлено, що Власник для здобуття рівня/ступеня вищої освіти, зазначеного в Документі, проходив окремий період навчання в освітніх установах, освітніх провайдерах, визначених підпунктами 3-8 пункту 3 розділу VII цього Порядку;

10) виявлені ознаки підробки, недостовірності інформації в поданих документах;

11) Документ виданий за результатами навчання, під час якого загальний обсяг навантаження менший за мінімально передбачений освітньою установою, освітнім провайдером обсяг навантаження для одного семестру навчання;

12) Документ виданий за результатами навчання за Програмою, яка не входить в систему вищої освіти країни походження документа;

13) Документи, зазначені в підпунктах 4-5 пункту 1 розділу IV, не містять повної інформації про Програму, необхідну для встановлення відповідного ступеня та/або освітньої програми в Україні;

14) Документ виданий за результатами навчання за період, що становить менше ніж один навчальний рік з дати вступу на освітню програму;

15) Документ виданий за результатами навчання за Програмою, яка не може бути співвіднесена з жодним ступенем вищої освіти в Україні;

16) під час здійснення Порівняльного аналізу, відповідно до підпункту 3 пункту 9 розділу V цього Порядку, встановлено суттєву різницю в освітніх програмах, що унеможлиблює прийняття рішення про визнання;

17) протягом 1 (одного) року з дати направлення письмового повідомлення Заявнику до компетентного органу з визнання не надано додаткові документи: результати додаткового навчання, результати тестів на компетентність тощо або заяви про продовження цього терміну;

18) встановлено, що Документ одержаний на підставі документа про попередню освіту або період навчання, який не надавав його Власнику відповідних академічних прав;

19) якщо текст Документа та/або його переклад неможливо прочитати внаслідок пошкодження, наявні незастережні виправлення або дописки, помилки, які суттєво змінюють зміст Документа.

4. Рішення про визнання складається компетентним органом з визнання у формі Свідоцтва друкованим способом українською мовою, у разі необхідності, – частина інформації може дублюватися іноземною мовою.

5. Свідоцтво дійсне разом з оригіналом Документа та діє безстроково.

Документ про результати процедури визнання, виданий МОН, є таким, що приймається всіма закладами освіти, підприємствами, установами та організаціями будь-якої форми власності України.

6. У разі зарахування до закладу вищої освіти Власника, який отримав рішення МОН про результат процедури визнання, Комісія ЗВО з визнання у окремих випадках може здійснити власну процедуру визнання. У такому разі, Комісія ЗВО з визнання проводить аналіз з урахуванням рішення МОН та вимог закладу вищої освіти до певної освітньої програми і навичок Власника та приймає рішення про визнання, але виключно в бік більш сприятливих результатів для Власника, окрім випадків, зазначених в пункті 3 розділу VII цього Порядку.

7. У випадку отримання спростування факту навчання, факту видачі Документа, встановлення ознак підробки Документа, прийняття рішення про

визнання Документа унеможлиблюється і відомості про такий Документ передаються правоохоронним органам України.

Якщо відповідно до чинного законодавства підтверджено факт навчання, факт видачі Документа, спростовано факт підробки Документа, компетентний орган з визнання здійснює перегляд рішення відповідно до положень розділу IX цього Порядку.

8. Компетентний орган з визнання має право скасувати своє рішення, якщо було отримано додаткову інформацію, документи від офіційних установ, що впливають на результати процедури визнання, про що повідомляється Заявнику (Власнику), та анулювати відповідне Свідоцтво або Повідомлення.

9. Строк надання Заявнику рішення про результати процедури визнання не може перевищувати 45 календарних днів з дня надходження усіх документів, інформації, необхідних для прийняття рішення.

VIII. Облік Свідоцтв про визнання та порядок видачі дублікатів документів про результати процедури визнання

1. Свідоцтва мають бути зареєстровані компетентним органом з визнання в електронному журналі визнання в Україні іноземних освітніх документів МОН (далі - електронний облік).

2. Функціонування електронного обліку забезпечує установа, на яку покладено функції національного інформаційного центру академічної мобільності

3. Для реєстрації Свідоцтва компетентний орган з визнання заповнює в електронній формі проект Свідоцтва та додає електронні копії таких документів, а саме:

- 1) Документа;
- 2) додатка до Документа та/або іншого документа, в якому міститься інформація про зміст та тривалість Програми, а також успішність з навчальних дисциплін;
- 3) Висновку;
- 4) форми про результат процедури визнання для внесення інформації до Свідоцтва;
- 5) заяви-згоди на обробку персональних даних Власника.

Документи, зазначені в підпунктах 1, 2 пункту 3 розділу VIII цього Порядку, подаються разом із засвідченими в установленому порядку перекладами.

4. Після занесення необхідної інформації до електронного обліку, генеруються реєстраційний номер Свідоцтва та електронна версія Свідоцтва, яке оформлюється компетентним органом з визнання у друкованому вигляді та засвідчується уповноваженою особою компетентного органу з визнання.

Свідоцтво видається Заявнику або іншій уповноваженій Заявником особі.

5. Компетентний орган з визнання видає дублікат документа про результати процедури визнання, у разі:

- 1) втрати, викрадення, знищення тощо;
- 2) пошкодження, що призвело до порушення цілісності інформації;
- 3) наявності помилок;
- 4) зміни (корекції) статевої належності Власника.

6. Дублікат Свідоцтва або Повідомлення видається за заявою Заявника, Власника або уповноваженої ним особи, – за умови пред'явлення нотаріальної довіреності від Власника або оригіналу Документа. Дублікат документа про результати процедури визнання видається за чинною на дату видачі дубліката формою та зі змістом, що відповідає оригіналу.

Дублікат документа про результати процедури визнання має таку ж юридичну силу, що і оригінал, при цьому оригінал документа вважається таким, що втратив чинність.

7. Інформація про анулювання Свідоцтва відповідно до пункту 8 розділу VII та пункту 2 розділу IX цього Порядку вноситься до електронного обліку.

8. Відповідальний структурний підрозділ МОН, із залученням установи, на яку покладено функції національного інформаційного центру академічної мобільності, здійснює моніторинг рішень закладів вищої освіти про результати процедури визнання та має право перевіряти відомості, подані закладом вищої освіти. Під час перевірки даних, внесених закладом вищої освіти до електронного обліку для реєстрації Свідоцтва, у разі необхідності надсилаються додаткові запити до офіційних установ.

Установа, на яку покладено функції національного інформаційного центру академічної мобільності, надає на запит МОН інформацію про відповідність прийнятих закладами вищої освіти рішень нормам міжнародних та національних нормативно-правових актів, а також про випадки внесення неповної та/або некоректної інформації з порушенням вимог пункту 3 розділу VIII цього Порядку до електронного обліку.

9. МОН забезпечує внесення до Єдиної державної електронної бази з питань освіти відомостей про Документи, визнані компетентними органами з визнання.

IX. Перегляд і оскарження результатів

1. У разі незгоди Власника з результатами процедури визнання, Власник або інша уповноважена ним особа не пізніше 3 (трьох) місяців з дати видачі Свідоцтва або Повідомлення може звернутися до компетентного органу з визнання, що здійснював процедуру визнання, із мотивованою письмовою заявою про перегляд рішення, в якій має бути зазначено дату реєстрації, номер документа про результат процедури визнання, та надати додаткові документи щодо Програми, отриманої кваліфікації тощо. У такому випадку компетентний орган з визнання розглядає всі додатково надані Власником документи та проводить їх дослідження, у результаті якого попереднє рішення може бути переглянуто.

За результатами перегляду рішення видається Свідоцтво або надсилається офіційний лист із зазначенням підстав відмови у перегляді рішення.

Перегляд рішення здійснюється у строк не більше 4 (чотирьох) місяців з дати отримання всіх необхідних документів та інформації необхідної для здійснення перегляду рішення.

Якщо Власник не згодний з результатами процедури визнання, здійсненої компетентним органом з визнання – закладом вищої освіти, Власник, або інша уповноважена ним особа, може звернутися до МОН для здійснення процедури визнання відповідно до положень цього Порядку.

2. Якщо у результаті моніторингу виявлено невідповідність рішення, прийнятого компетентним органом з визнання – закладом вищої освіти, вимогам пункту 3 розділу VI МОН має право скасувати таке рішення. Документ про результати процедури визнання у такому разі втрачає чинність і анулюється.

3. МОН надає компетентному органу з визнання – закладу вищої освіти, рішення якого скасовано, відповідне повідомлення із зазначенням підстав скасування рішення.

4. Рішення компетентного органу з визнання може бути оскаржене до суду.